

การควบคุมตัวผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน และผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาของ
กรมราชทัณฑ์ในปัจจุบันมีการควบคุมปะปนกับนักโทษเด็ดขาดที่ถูกขังไว้ตามหมาย
จำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด ทั้งที่กฎหมายได้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลนั้นเป็น
ผู้บริสุทธิ์จนกว่าศาลจะได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าบุคคลนั้นเป็นผู้กระทำความผิด และ
จะปฏิบัติกับบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดไม่ได้ การกระทำความผิดเป็นการ
ละเมิดต่อสิทธิของผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและระหว่างพิจารณาที่กฎหมายบัญญัติ
รองรับไว้ทั้งยังเป็นการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับหลักมาตรฐานสากล

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการนำเรือนจำ
เอกชนมาใช้ในการควบคุมผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและระหว่างพิจารณาในประเทศ
ไทย โดยศึกษาถึงผลดีและผลเสียของการให้เอกชนเข้ามาบริหารกิจการเรือนจำ รูปแบบ
ของเรือนจำเอกชนที่เหมาะสมในการจัดตั้งในประเทศไทย ปัญหาและอุปสรรคในการ
จัดตั้งเรือนจำเอกชนในประเทศไทย ตลอดจนศึกษาถึงสิทธิของผู้ต้องขังระหว่าง
สอบสวนและระหว่างพิจารณา การดำเนินกิจการเรือนจำเอกชนในต่างประเทศ โดยจะ
เป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและ
ระหว่างพิจารณาประเภทของผู้ต้องขังและอัตราโทษที่เหมาะสมกับการนำมาใช้กับ
เรือนจำเอกชน เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายของไทยให้สอดคล้องกับ
หลักมาตรฐานสากลในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและระหว่างพิจารณา
ต่อไป

จากการศึกษาพบว่า แม้มติของประเทศไทยจะได้บัญญัติให้มีการแยกการควบคุม
ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและระหว่างพิจารณาออกจากนักโทษเด็ดขาด แต่ในทาง
ปฏิบัติแล้วกรมราชทัณฑ์ไม่สามารถกระทำได้คงกระทำได้แต่เพียงการแยกเรือนนอน
หรือแยกแดนในการควบคุมในเรือนจำบางแห่งเท่านั้น ทำให้ผู้ต้องขังทั้งสองประเภท
ถูกควบคุมอยู่ร่วมกันอันเป็นการเปิดโอกาสให้มีการถ่ายทอดพฤติกรรมร้ายของความเป็น
อาชญากรอาชิวาจากนักโทษเด็ดขาดไปสู่ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและระหว่างพิจารณา

ดังนั้นจึงควรมีการจัดตั้งเรือนจำเอกชนขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการควบคุมผู้ต้องขัง
ระหว่างสอบสวนและระหว่างพิจารณาซึ่งถือเป็นทางเลือกที่เหมาะสมในการแยกการ
ควบคุมระหว่างนักโทษเด็ดขาดออกจากผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและระหว่างพิจารณา
โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เหมาะสมในการกำหนดให้ผู้ต้องขังคนใดถูก
คุมขังในเรือนจำเอกชน ตลอดจนต้องมีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการนำ
เรือนจำเอกชนมาใช้ควบคุมผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและระหว่างพิจารณาอันเป็นการ
ปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักมาตรฐานสากล เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา
และผู้ต้องขังในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

At present, during the inquiry and trial phases of their cases, the Department of Corrections incarcerates detainees with convicts who have already been sentenced through the execution of warrants of imprisonment after final judgment had been rendered in their cases. However, the law presumes that a person is innocent until proven guilty. Therefore, the current incarceration practices used for detainees actually presume they are wrongdoers in spite of the fact that their cases are pending. As such, the rights of these detainees are infringed during the inquiry and trial phases of their cases in spite of the fact that this state of affairs is incongruent with both express legal requirements and international standards.

This thesis accordingly investigates the feasibility of using private prisons for detaining detainees during the inquiry and trial phases of their

cases. Advantages and disadvantages of allowing the private sector to participate in the correctional system were studied. Studied also were the operational patterns of private prisons as applicable to the special conditions of establishing a private sector component in the correctional system of the Kingdom of Thailand (Thailand). In this investigation, the researcher has also addressed problems in and obstacles to the establishment of private prisons for these detainees in Thailand and examined the private prison business in foreign countries.

The researcher also analyzed the conditions governing problems in the treatment of these detainees, the different types of detainees, and appropriate rate of penalty in the cases of using private prisons. The goal was to be able to frame guidelines for amending relevant Thai laws so that they will be compatible with international standards applicable to the future treatment of detainees during the inquiry and trial phases of their cases.

Findings are as follows:

Thai law prescribes that detainees should be separated from convicts. However, in practice, the Department of Corrections cannot follow the letter of the law in this connection. What is done in practice is only to separate detainees and convicts in respect to sleeping quarters and the areas to which they are confined in certain prisons. This state of affairs allows detainees and convicts to be incarcerated in the same prisons, thereby incurring the risk of detainees learning to emulate the behaviors of hardened professional criminals with whom they may willy-nilly come into contact.

Therefore, in the researcher's view, a system of private prisons should be established in Thailand to be used for incarcerating detainees during the inquiry and trial phases of their cases. Such a system would provide a salutary alternative to incarcerating detainees and convicts in the same prisons.

It would accordingly become necessary to frame precise criteria and specify definite conditions determining which types of detainees should be incarcerated in private prisons. Applicable laws should be amended in order to accommodate using private prisons for the detention of these detainees. It should be ensured that these amended laws conform to international standards and that the rights of alleged offenders or detainees are upheld in the course of criminal justice proceedings in their cases.